

Sygn. akt: I C 185/19

Sprostowanie: prawomocnym postanowieniem z dnia 22.12.2021 r. sprostowano oczywistą omyłkę pisarską w pkt 1 wyroku w ten sposób, że po liczbie 34.191,60zł w nawiasie wpisano prawidłowo „trzydzieści cztery tysiące sto dziewięćdziesiąt jeden złotych 60/100” zamiast omyłkowo „piętnaście tysięcy złotych”

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2021 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Hajduk
Protokolant:	

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2021 roku w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. T., A. T. (1), M. T., A. T. (2)

przeciwko Skarbowi Państwa - Komendzie Wojewódzkiej Policji w K.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego Skarbu Państwa Komendy Wojewódzkiej Policji w K. na rzecz powoda R. T. kwotę 34.191,60zł (piętnaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 maja 2016r.;
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki M. T. kwotę 12.000zł (dwanaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 maja 2016r.;
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki A. T. (1) kwotę 8.000 (osiem tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 maja 2016r.;
- zasądza od pozwanego na rzecz powódki A. T. (2) kwotę 5.000 (pięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 maja 2016r.;
- w pozostałej części powództwo oddala;
- odstępuje od obciążania powodów kosztami postępowania

SSO Wojciech Hajduk

IC 185/19 **UZASADNIENIE**

Powodowie A. t. M. t., R. T. oraz małoletnia A. T. (2) reprezentowana przez ojca R. T. domagali się zasądzenia od Skarbu Państwa Komendy Wojewódzkiej Policji w K. na rzecz:

A. T. (1) kwoty 40.000zł

M. T. kwoty 50.000zł

R. T. kwoty 80.000zł

M. A. T. (2) kwoty 40.000zł

tytułem zadośćuczynienia za nieodwracalne urazy psychiczne spowodowane doznanym bólem i cierpieniami spowodowanymi nieuzasadnionym wtargnięciem jednostki specjalnej do domu powodów oraz solidarnie na ich rzecz kwoty 22.000zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od wszystkich kwot od dnia 5.05.2016. Uzasadnili, że w dniu 15.04.2016 r. ok. godziny 19:00 na skutek błędnego rozpoznania przeprowadzonego przez Komendę Wojewódzką Policji w K. doszło do nieoczekiwanego wtargnięcia jednostki antyterrorystycznej Policji do domu powodów znajdującego się w G. przy ul. (...) celem przeprowadzenia akcji antynarkotkowej. Zaistniałe zdarzenie doprowadziło do znacznego zniszczenia mienia ruchomego należącego do powodów, jak i wywołania u nich nieodwracalnych urazów psychicznych.

Powód R. T. został wulgarnie zwyzywany i brutalnie rzucony na ziemię, przy czym celowano do niego z broni i grożono jej użyciem. Wpłynęło to na stan psychiczny i zdrowotny znajdujących się wówczas w domu członków rodziny: żony R. T. M. T., jak i dwoje starszych i schorowanych osób Pani A. T. (1) i W. T., który to zmarł w ostatnim czasie.

Powódka M. T. doznała silnego urazu psychicznego, przejawiającego się wewnętrznym niepokojem i strachem oraz problemami z koncentracją z powodu nieustającego przeżywania zaistniałej sytuacji, w której to zagrożone było życia jej samej, jak i bliskich dla niej członków rodziny. Nagła i nieuzasadniona interwencja brygady antyterrorystycznej spowodowała również lęk u A. i W. T., którzy z racji swojego wieku, jak i licznych chorób bardzo ciężko przeżyli zaistniałe zdarzenie. Do A. T. (1) wezwano karetkę pogotowia w związku z pogorszeniem się jej stanu zdrowia. Powódka A. T. (1) głęboko przeżywa przy tym śmierć męża. Pogorszenie się jego stanu zdrowia upatruje m.in. w stresie związanym z zaistniałym zdarzeniem. Świadkiem przeprowadzania akcji antyterrorystycznej była małoletnia córka powodów A. T. (2), która pojawiła się w domu ok. godz. 20:00. Przez dłuższy okres głęboko przeżywała przykry incydent, bojąc się przebywać w domu, pozostawała długo pod opieką psychologa szkolnego, jak i korzystała z pomocy psychologicznej w ramach wizyt w poradni psychologicznej dla młodzieży.

Zdarzenie naraziło powodów na nieproporcjonalny i niepotrzebny stres, podważyło zaufanie do organów państwa oraz wywołało straty materialne co uzasadnia żądanie.

Powodowie w maju 2016r. zgłosili swoje roszczenia w Komendzie Wojewódzkiej, jednakże pozwany odmówił zaspokojenia roszczeń.

Pozwany Skarb Państwa - Komenda Wojewódzka Policji w K. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa. Zarzucił brak właściwości miejscowej sądu. Przyznał udział funkcjonariuszy brygady szturmowej w akcji antynarkotkowej. Akcja była podyktowana posiadanymi informacjami, że obserwowana osoba wejdzie w posiadanie znacznej ilości środków odurzających, do czego może dojść pod adresem powodów. Środki odurzające miały być nabywane pod numerami 17 i 21, a samochód obserwowanego był parkowany pod posesją nr (...). Spod tego numeru odjechał samochód obserwowanego. Z tych przyczyn podjęto decyzję o przeszukaniu. Działania nie można uznać za błędne i niezgodne z prawem. Czynności zatwierdził Prokurator, a zażalenie na postanowienie Prokuratora oddalił Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach. Przesłankami odpowiedzialności Skarbu Państwa na podstawie art. 417 kc są wystąpienie szkody, niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy szkodą a niezgodnym z prawem działaniem lub zaniechaniem przy wykonywaniu władzy publicznej. Jest to zatem odpowiedzialność za szkody wyrządzone przez czyny niedozwolone. Działania podjęte przez tych funkcjonariuszy Policji nie były bezprawne gdyż znajdowały oparcie w czynnościach

operacyjnych, a także oraz w ustawie o Policji, Kodeksie postępowania karego oraz aktach wykonawczych. Ponadto małoletnia A. T. (2) była nieobecna w czasie akcji, a powodowie nie wykazali szkody.

SĄD USTALIŁ

W dniu 15.04.2016 r. ok. godziny 19:00 doszło do siłowego wejścia funkcjonariuszy Wydziału Kryminalnego Komendy Wojewódzkiej Policji w K. i grupy (...) (...) w K. do nieruchomości powodów. Akcja była przeprowadzona w związku z obserwacją osoby podejrzewanej o nielegalny handel znaczną ilością środków odurzających oraz pozyskaniem informacji przez funkcjonariuszy o planowanej transakcji narkotykowej w G. przy ul (...). Samochód obserwowanego był wcześniej zaparkowany nieopodal nieruchomości powodów i stamtąd odjechał w dniu akcji, sam obserwowany był widziany na nieruchomości sąsiedniej. Funkcjonariusze prowadzący czynności błędnie wytypowali dom, w którym miało dojść do transakcji i podjęli decyzję o pilnym przeszukaniu nieruchomości powodów zamiast nieruchomości sąsiedniej przy ul (...). W trakcie akcji funkcjonariusze taranem wylamali furtkę w ogrodzeniu, do budynku dostali się przez niezamknięte drzwi wejściowe. Na parterze zastali 88 letnich W. T. i A. T. (1), wobec których nie zastosowano środków przymusu bezpośredniego. M. T., żonę R. T. zastali na piętrze, przymuszono ją do leżenia na podłodze, nie zastosowano innych środków przymusu bezpośredniego. W trakcie czynności operacyjnych z piwnicy z pogrzebaczem w rękę wyszedł R. T., wobec którego zastosowano środki przymusu bezpośredniego: unieruchomiono go w pozycji leżącej w łazience i założono kajdanki. Jedno z pomieszczeń na I piętrze było zamknięte więc wylamano drzwi z pomocą tarana. Po około 20 min. powodce M. T. pozwolono zejść na parter, zauważyła leżącego na podłodze męża i stojących nad nim funkcjonariuszy grupy szturmowej z długą bronią. Podniesionym głosem zwróciła uwagę, że mąż ma naciśnienie nie powinien leżeć i zażądała by go podnieśli. Po przeszukaniu nieruchomości R. T. posadzono na wersalce w jadalni. Z wagi na zaawansowany wiek W. i A. T. (1) wezwano pogotowie, które udzieliło doraźnej pomocy. W trakcie rozmowy z domownikami ustalono, że przeszukanie powinno dotyczyć nieruchomości sąsiedniej przy ul (...). Akcję ponowiono, lecz nikogo w już tam nie zastano. Około 20.00 do domu przyszła córka A. T. (2), ówczesnie uczennica II klasy gimnazjum. W domu była jeszcze Policja, oglądano uszkodzenia. Ojciec małoletniej R. t., który ciągle siedział w jadalni, kazał jej udać się do pokoju. Po pewnym czasie R. T. i M. T. przewieziono do K. celem złożenia zeznań [dowody: pismo Prokuratury Krajowej (...) (...)z 5.12.2019r. notatki urzędowe (...) asp.szt. M.R. z 16.04.2016 k-161, 166 k-160 i k-181-182 protokół przesłuchania S. K. w sprawie karnej k-311-313; zeznania świadków: S. K. k-334, M. R. k-335, A. D. k-336, L. G. k-336v, A. C. k-333v; zeznania powodów R. T. k-336v-337, M. T. k-338, A. T. (1) k-333-334 A. T. (2) k-338v]. Postanowieniem z dnia 22.04.2016r. sygn PR 3Ds 182/16 Prokurator Rejonowy w Tarnowskich Górach zatwierdził przeszukanie nieruchomości powodów uznając je za zasadne wobec uzasadnionych podejrzeń, że na nieruchomości znajdują się przedmioty pochodzące z przestępstwa. Postanowieniem z dnia 21.06.2016r. II Kp 212/16 Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach nie uwzględnił zażalenia powódki M. T. i utrzymał w mocy zaskarżone Postanowienie Prokuratora [postanowienie z 22.04.2016 o zatwierdzeniu przeszukania, zażalenie na postanowienie z 22.04.2016 o zatwierdzeniu przeszukania, postanowienie Sądu Rej w T. z 21.06.2016 IIKp 212/16].

Czynności Policji spowodowały u A. T. (1) ostre zaburzenia stresowe oraz adaptacyjne z utrzymującymi się przez pewien czas objawami lękowymi. Straciła poczucie bezpieczeństwa, przy czym nie zdominowało jej zachowania i nie przybrało formy chronicznej, a wydarzeniu przypisuje stresujący charakter z uwagi na nieco późniejszą śmierć męża, przyspieszoną przeżytym stresem.

M. T. doświadczyła ostrej reakcji na stres (...), ostrych zaburzeń stresowych (...), a następnie postraumatycznych zaburzeń osobowości utrzymujących się do 1,5 roku. Utraciła niemal całkowicie poczucie bezpieczeństwa i można stwierdzić znaczną dekompensację emocjonalną utrzymującą się ok. 8 miesięcy. Stres pourazowy (...) o podłożu silnego lęku i utraty poczucia bezpieczeństwa doprowadził do utraty kontaktu ze światem zewnętrznym na okres około 1 roku. Aktualnie jest w stabilnym stanie, nie wymaga leczenia, ani terapii, odzyskała zaufanie w ludzi i poczucie bezpieczeństwa.

Powód R. T. doznał silnej reakcji na stres i ostrych zaburzeń stresowych w pierwszym miesiącu. Nasilone objawy stresu pourazowego utrzymywały się około 1 roku, po czym zaczęły wygasać, przy czym ślady są ciągle obecne. Aktualnie stan psychiczny powoda jest unormowany, choć w dużym stopniu wydarzenie nadal działa na niego dysregulująco

na funkcjonowanie psychofizyczne - nie czuje się w pełni bezpieczny. Wydarzenie nie ma już obezwładniającego wpływu na codzienne funkcjonowanie. Rokowania na przyszłość są niepewne z uwagi na wystąpienie syndromu stresu pourazowego i ciągle utrzymujące się objawy traumy. Powinien poddać się leczeniu psychotraumatologicznemu.

A. T. (2) doznała ostrych zaburzeń stresowych, które zamknęły się w pierwszym miesiącu od wydarzenia, ujawniły się u niej zaburzenia adaptacyjne z lękiem w przebiegu - które częściowo dotyczyły konsekwencji zdarzenia i reakcji społeczności, co sprowadzało się do konieczności adaptacji powódki i odnalezienia się w nowej sytuacji, z którą sobie konstruktywnie nie poradziła. W efekcie zaczęła się izolować. Utrata poczucia bezpieczeństwa nie była znacząca. Obecnie stan psychiczny jest znormalizowany i stabilny, nie cierpi na objawy wyzwolone ówczesną sytuacją. Rokowania są dobre i nie wymaga psychoterapii [opinia biegłego psychologa J. S. k-486-506]

W trakcie całej akcji wyłamano elektrozaczep w zamku oraz kasetce zamka furtki, ułamano zawiasy furtki oraz uszkodzono słupki klinkierowe, na których osadzona jest furtka. W drzwiach wejściowych uszkodzono powłokę lakierniczą, w dwóch parach drzwi wewnętrznych oraz w izolowanych drzwiach wewnętrznych strychowych uszkodzono gniazda zawiasów i komory zamków. W schodach zewnętrznych uszkodzono płytki ceramiczne, a w drewnianych schodach wewnętrznych wyszczerbiono stopnice. W pomieszczeniach w których uszkodzono drzwi wewnętrzne tj. sypialni, korytarzu i pokoju na poddaszu konieczne było wymalowanie ścian po uprzednim przeprowadzeniu standardowych prac przygotowawczych tj. mycia, usunięcia starej farby, naprawy ubytków i zagruntowania. Koszt naprawy tych elementów wynosi łącznie 19.191,60zł w tym: wymiana elektrozaczepu oraz zamka 350zł furtki, naprawa elementów metalowych i drewnianych furtki 500zł, naprawa słupków klinkierowych 2.320zł, naprawa drzwi wejściowych 1000zł, naprawa drzwi wewnętrznych 1600zł, naprawa drzwi strychowych 1.000zł, naprawa schodów wewnętrznych 2.880zł i schodów zewnętrznych 300zł, malowanie pomieszczeń 9.241,60zł [opinia biegłego z zakresu szacowania maszyn urządzeń i ruchomości P. L. k-423-427 i opinia uzupełniająca z 5.11.2020 k-460-463, Protokół oględzin k-177-179, protokół przeszukania k-162-164 i k-183-184; zeznania R. T. k-171, M. T. k-167].

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie opisanych wyżej dokumentów, zeznań świadków, przesłuchania stron oraz opinii: P. L. biegłego z zakresu szacowania maszyn urządzeń i ruchomości k-423-427 i opinii uzupełniającej k-460-463, a także niekwestionowanych przez strony opinii biegłego psychologa J. S. k-486-506 .

Opinia biegłego z zakresu szacowania ruchomości była zakwestionowana przez pozwanego w zakresie kosztów naprawy drzwi wejściowych oraz przez powodów w zakresie w jakim w ogóle nie uwzględniła kosztów malowania ścian. Opinia uzupełniająca biegłego nie była już kwestionowana przez strony.

SĄD ZWAŻYŁ

Zgodnie z art. 417 za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Warunkiem odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa jest spełnienie przesłanek: bezprawności działania lub zaniechania sprawcy przy wykonywaniu władzy publicznej, zaistnienie szkody oraz związku przyczynowego między bezprawnym zachowaniem, a szkodą.

Przez wykonywanie władzy publicznej należy rozumieć takie działania, które ze swej istoty wynikają z kompetencji określonych w konstytucji RP i w innych przepisach prawa, a ich wykonywanie łączy się z reguły z możliwością władczego kształtowania sytuacji jednostki. Niezgodność z prawem działań, o których mowa w art. 417 kc, jest pojęciem węższym niż tradycyjne ujęcie bezprawności na gruncie prawa cywilnego, które obejmuje obok naruszenia przepisów prawa również naruszenie norm moralnych i obyczajowych, określanych terminem "zasad współżycia społecznego" lub "dobrych obyczajów". W świetle art. 77 ust. 1 Konstytucji RP musi być rozumiana ściśle, zgodnie z konstytucyjnym ujęciem źródeł prawa (art. 87-94 Konstytucji RP). Należy wskazać, że działania funkcjonariuszy polegające na siłowym wejściu do nieruchomości powodów, zastosowaniu środków przymusu bezpośredniego wobec R. T., ograniczenie swobody pozostałych domowników i przeszukanie pomieszczeń mieszczą się w wąskim- ścisłym rozumieniu niezgodności z prawem. Podjęcie działań siłowych dokonane zostało na skutek

błędnego rozpoznania operacyjnego w stosunku do osób niewinnych, wobec których nie wszczęto postępowania przygotowawczego. Takie działania nie mieszczą się w przepisach Kodeksu postępowania karnego ani ustawy o Policji i stanowią działania niezgodne z prawem. Oceny takiej nie zmieniają postanowienia prokuratora o zatwierdzeniu czynności funkcjonariuszy i postanowienie sądu nieuwzględniające zażalenia pokrzywdzonych i utrzymujące w mocy postanowienie prokuratora. Skutkiem ww. postanowień jest jedynie zwolnienie z odpowiedzialności funkcjonariuszy, którzy takie działania podejmowali. W świetle przepisów art. 31ust1, art. 41 ust1 żadnym przypadku w demokratycznym państwie prawnym działania siłowe służb państwowych wobec niewinnego obywatela, spowodowane omyłką funkcjonariusza, nie mogą zostać uznane za zgodne z prawem. Art. 220 kpk stanowi, że w celu wykrycia lub zatrzymania albo przymusowego doprowadzenia osoby podejrzanej, a także w celu znalezienia rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym, można dokonać przeszukania pomieszczeń i innych miejsc, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że osoba podejrzana lub wymienione rzeczy tam się znajdują. Błędne rozpoznanie operacyjne w swojej istocie wyklucza uzasadnioną podstawę do przypuszczenia, że podejrzany lub określone rzeczy znajdują się w błędnie ustalonych pomieszczeniach. Błąd funkcjonariusza nie może stanowić podstawy do legalnych siłowych działań, a na błąd funkcjonariuszy wprost powołuje się Prokuratura Krajowa w piśmie z dnia 5.12.2019r. [k-160]. W świetle powyższego żądanie pozwu co do zasady należy uznać za usprawiedliwione. Doszło do bezprawnego działania funkcjonariuszy, wystąpiła szkoda na osobie i mieniu, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z bezprawnym działaniem.

W odniesieniu do żądania zadośćuczynienia powódowie powołali się na wywołany ból, stres, cierpienia fizyczne, następstwa w ich psychice skutkujące dodatkowo podważeniem zaufania do państwa prawa i organów władzy publicznej. Zgodnie z art. 445§1kc w zw. z art. 444§1kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przyznanie oraz wysokość zadośćuczynienia zależy od całokształtu okoliczności i od uznania Sądu, zależy więc od wszystkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, w tym stopnia oraz czasu trwania cierpień fizycznych i psychicznych, trwałości uszczerbku na zdrowiu, wieku, a także prognozy na przyszłość. Pojęcie "sumy odpowiedniej" ma charakter nieokreślony, jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy kierować się przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Przede wszystkim ma mieć charakter kompensacyjny wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Powołanie na potrzebę utrzymania wysokości w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa, nie może prowadzić do podważenia kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia. Nie ulega wątpliwości, że skutki działań pozwanego mieszczą się w przepisie art. 444§1kc. Spowodowały u powodów głębokie skutki w sferze psychiki, powodowie doświadczyli zaburzeń stresowych, utraty poczucia bezpieczeństwa, zespołu stresu pourazowego, odizolowali się od otoczenia itp. Szczegółowo skutki zostały omówione powyżej. Naruszono mir domowy, nietykalność.

Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności:

1. w odniesieniu powoda R. T. doznany stres, lęki, postraumatyczne zaburzenia osobowości i ich długotrwałość, utratę poczucia bezpieczeństwa, zaufania, które doprowadziły do utraty kontaktu ze światem konieczność podjęcia leczenia uzasadniają przyznanie zadośćuczynienia w kwocie 15.000zł
2. w odniesieniu powódki M. T. ostre zaburzenia stresowe, objawy lękowe, postraumatyczne zaburzenia osobowości, utrata poczucia bezpieczeństwa, dekompensacja emocjonalna, które również doprowadziły do utraty kontaktu z otoczeniem uzasadniają przyznanie zadośćuczynienia w kwocie po 12.000zł;
3. W odniesieniu do A. T. (1) ostre zaburzenia stresowe oraz adaptacyjne z utrzymującymi się przez pewien czas objawami lękowymi, utrata poczucia bezpieczeństwa, które jednak nie zdominowały jej zachowania i nie przybrały formy chronicznej, uzasadniają przyznanie zadośćuczynienia w kwocie 8.000zł

4. w odniesieniu do A. T. (2) krótsze niż u pozostałych powodów zaburzenia stresowe, zaburzenia adaptacyjne z lękiem i trudnościami w adaptacji i odnalezieniu się w nowej sytuacji, dobre rokowania uzasadniają przyznanie zadośćuczynienia w kwocie 5.000zł

Zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny i nie może być ani symboliczne ani nadmierne. Powyższe kwoty są adekwatne do okoliczności sprawy i odpowiadają aktualnym warunkom i stopie życiowej społeczeństwa. Uwzględniają rozmiar cierpień ich intensywność.

W związku z powyższym na zasadzie art. 15zsz² ustawy z 2.03.2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych zamknięto rozprawę na posiedzeniu niejawnym i na mocy art. 445§1kc w zw. z art. 444§1kc w pkt 1 zasądzone na rzecz powoda kwotę 15.000zł zadośćuczynienia oraz na zasadzie art. 417kc kwotę 19.191,60zł odszkodowania (łącznie 34.191,60zł); w pkt 2, 3 i 4 na zasadzie art. 445§1kc w zw. z art. 444§1kc zasądzone na rzecz powodów M. T. kwotę 12.000zł, A. T. (1) 8.000zł i A. T. (2) kwotę 5.000zł zadośćuczynienia. O odsetkach orzeczono na zasadzie art. 481kc zasądzone je od dnia 7 maja 2016r. Wezwanie do zapłaty z 5.05.2016r. [k-80] obejmujące żądanie zadośćuczynienia i odszkodowania wysłano przesyłką poleconą tego samego dnia [k-81]. Tym samym pozwany najwcześniej pozostawał w opóźnieniu od 7.05.2016r. W pkt 5 powództwo w zakresie zadośćuczynienia oddalono jako zbyt wygórowane i tym samym bezzasadne

W pkt 6 na zasadzie art. 98 kc zasądzone od pozwanego na rzecz powodów kwotę tytułem zwrotu opłaty od pozwu oraz kwoty po tytułem kosztów zastępstwa